

Danielin kirja – satakahdeksankymmentäneljä

Sapatti ja inkarnaatio: Milleriittien sinetöimisprosessin kulmakivet

Jeff Pippenger

2024-04-14

Lopullinen koetus Millerin liikkeen sukupolvelle, joka epäonnistui koetuksen läpikäymisessä, alkoi vuonna 1856, kun lisääntynyt valo tuli 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän ajan” osalta. Vuodesta 1856 vuoteen 1863 Laodikean sanoma merkitsi viimeistä ajanjaksoa siinä ajassa, joka alkoi kolmannen enkelin saapumisesta 22. lokakuuta 1844. Tätä ajanjaksoa kuvaavat Danielin kirjan yhdennentoista luvun jakeet kolmestatoista viiteentoista.

Tuota ajanjaksoa havainnollistavat eivät ainoastaan nuo jakeet, vaan myös se historia, joka täytti nuo jakeet, samoin kuin Paniumin, joka on myös Caesarea Filippi, maantieteellinen todistus. Kristus vieraili tarkoituksellisesti Caesarea Filippissä juuri ennen ristiä, ja risti edustaa sunnuntailakia, jota kuudestaista jae kuvaa. Lokakuun 22. päivänä 1844 Juudan sukukunnan Leijona osoitti sapatin opin erityisessä valossa. Sitten tuon koetusprosessin lopussa Hän esitti lisääntyneen tiedon ”seitsemästä ajasta”, ja 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa” on sapatin oppi. Maan levon sapattikäsky on suora rinnakkaisuus ihmisten levon sapattikäskylle. Sekä kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden että kahdentuhannen kolmensadan vuoden aikaprofetia päättyivät 22. lokakuuta 1844.

Koetteluprosessin viimeinen ajanjakso, vuodesta 1856 vuoteen 1863, oli suurempi sapatin ilmoitus, joka oli asetettu erityiseen valoon sinetöimisen ja koettelemisen prosessin alussa. Danielin yhdestoista luvun jakeiden kolmestatoista viiteentoista täyttymyksessä kuvattu historia edustaa sitä koetusaikaa, jossa Jumalan sinetti painetaan iankaikkisuutta varten sadan neljänsäntuhatneljän tuhannen päälle. Tuossa historiassa Hesekielin kaksi sauvaa yhdistetään. Näiden kahden sauvan yhdistäminen edustaa jumaluuden yhdistymistä ihmisyyteen, ja oppi, joka loistaa tuossa historiassa erityisessä valossa, on inkarnaation oppi.

Tästä syystä, kun Pietari Kesareassa Filippiin luona tunnusti Kristuksen Jumalan Pojaksi, hän myönsi, että Kristus Jumalan Poikana edusti hänen kaksinaista luontoaan: että hän oli jumalallinen Jumalan Poika, joka oli ottanut päälleen ihmislihan ja siten tullut Ihmisen Pojaksi.

Kun opetuslapset tutkivat niitä profetioita, jotka todistivat Kristuksesta, heidät johdatettiin yhteyteen Jumaluuden kanssa, ja he oppivat tuntemaan Hänet, joka oli noussut taivaaseen saattaakseen päätökseen sen työn, jonka Hän oli aloittanut maan päällä. He tunnustivat sen tosiasian, että Hänessä asui tieto, jota yksikään ihminen ei ilman jumalallisen vaikutuksen apua voinut käsittää. He tarvitsivat Hänen apuaan, josta kuninkaat, profeetat ja vanhurskaat miehet olivat ennustaneet. Hämmästyneinä he lukivat yhä uudelleen profeettallisia kuvauksia Hänen luonteestaan ja työstään. Kuinka hämärästi he olivatkaan ymmärtäneet profeettalliset kirjoitukset! kuinka hitaita he olivatkaan omaksumaan ne suuret totuudet, jotka todistivat Kristuksesta! Katsellessaan Häntä Hänen alennuksessaan, kun Hän vaelsi ihmisenä ihmisten

joukossa, he eivät olleet ymmärtäneet Hänen ihmiseksi tulonsa salaisuutta, Hänen olemuksensa kaksinaista luonnetta. Heidän silmänsä olivat pidätetyt, niin etteivät he täysin tunnistanee jumaluutta ihmisyydessä. Mutta sen jälkeen kun Pyhä Henki oli valaissut heidät, kuinka he kaipasivatkaan nähdä Hänet jälleen ja asettua Hänen jalkojensa juureen! Aikakausten Toivo, 507.

22. lokakuuta 1844 vuoteen 1863 asti edustaa sadanneljäkymmennenneljän tuhannen sinetöimisen aikaa. Tuo ajanjakso alkoi, kun sapatti korostettiin erityisenä totuutena niiden monien totuuksien joukossa, jotka avataan sinetistään sinetöimisen aikana. Tuo ajanjakso aloitti seitsemännen pasuunan soimisen, joka osoittaa, milloin Jumalan salaisuus oli saatettava päätökseen.

Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä, kun hän alkaa puhalttaa pasuunaa, Jumalan salaisuus tulee päätökseen, niin kuin hän on ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille. Ilmestys 10:7.

Seitsemäs enkeli on myös kolmas voi, sillä sinetöiminen tapahtuu siinä historian vaiheessa, jolloin islamin sodankäynti on aktiivista. Jos milleriläinen adventismi olisi ollut uskollinen 22. lokakuuta 1844 seuranneella ajanjaksolla, islam, jota oli pidätelty 11. elokuuta 1840, olisi päästetty irti.

"Jos adventistit olisivat vuoden 1844 suuren pettymyksen jälkeen pitäneet lujasti kiinni uskostaan ja yksimielisesti seuranneet Jumalan johdatuksen avautuvaa kaitselmusta, vastaanottaen kolmannen enkelin sanoman ja Pyhän Hengen voimassa julistaen sitä maailmalle, he olisivat nähneet Jumalan pelastuksen, Herra olisi voimallisesti vaikuttanut heidän ponnistustensa kautta, työ olisi tullut päätökseen, ja Kristus olisi jo tullut ottamaan kansansa vastaan palkkaansa. Mutta sitä pettymystä seuranneena epäilyksen ja epävarmuuden aikana monet adventtiuskovista luopuivat uskostaan.... Näin työ estyi, ja maailma jätettiin pimeyteen. Jos koko adventtikansa olisi yhtynyt Jumalan käskyjen ja Jeesuksen uskon perustalle, kuinka perin toisenlainen historiamme olisikaan ollut!" Evangelism, 695.

22. lokakuuta 1844 seitsemäs pasuuna alkoi soida, ja myös riemuvuoden pasuuna alkoi soida.

Ja laske itsellesi seitsemän vuosiviikkoa, seitsemän kertaa seitsemän vuotta; ja näiden seitsemän vuosiviikon ajaksi tulee sinulle neljäkymmentäyhdeksän vuotta. Silloin käske riemuvuoden pasuunan soida seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä; sovituspäivänä antakaa pasuunan soida kautta koko maa. Ja pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa vapaus koko maassa kaikille sen asukkaille: se olkoon teille riemuvuosi; ja kukin teistä palatkoon omaisuutensa luo, ja kukin palatkoon sukunsa luo. 3. Moos. 25:8–10.

Kun sadanneljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aika alkaa, kuuluu pasuuna, joka osoittaa, että islamin toteuttama sodankäynti on saapunut, ja pasuuna, joka julistaa vapauden niille, jotka ovat olleet synnin orjia. Toinen pasuuna ilmaisee ulkoisen historian, ja toinen edustaa niiden viimeisten päivien liittokansan sisäistä kokemusta. Heidän orjuutensa poistuu, kun heidän ihmisyytensä yhdistyy hänen jumaluuteensa iankaikkisuudeksi. Rivi riviltä nämä kaksi pasuunaa ovat yksi Pasuuna, sillä riemuvuoden pasuunaan puhalletaan ainoastaan sovituspäivänä, ja sovituspäivä alkaa, kun kolmannen voi-huudon seitsemäs pasuuna soi. Oppi, joka edusti molempia pasuunoita milleriläisessä liikkeessä, oli sapatin valo. Valo, joka edustaa molempia Pasuunoita

näinä viimeisinä päivinä, on inkarnaation oppi. Rivi riviltä sapatti ja inkarnaation oppi ovat sama oppi.

Pietarin tunnustus osoitti, kuka Messias on, ja myös Jumalan Poika. Messias on Jumalan Poika. Messias on Luoja, jota sapatti edustaa.

”Paavali ei ollut koskaan nähnyt Kristusta tämän eläessä maan päällä. Hän oli kyllä kuullut hänestä ja hänen teoistaan, mutta hän ei voinut uskoa, että luvattu Messias, kaikkien maailmojen Luoja, kaikkien siunausten Antaja, ilmestyisi maan päälle pelkkänä ihmisenä.”
Sketches from the Life of Paul, 256.

Sapatti yksilöi Luojan, ja Luoja oli se Kristus, jonka Pietari tunnisti. Jumalan Poika, jonka Pietari tunnisti, on hän, joka yhdistyi ihmislihaan tullakseen Ihmisen Pojaksi. Jumalan Poika edustaa inkarnaatiota.

”Kristus toi miehille ja naisille voiman voittaa. Hän tuli tähän maailmaan ihmishahmossa elääkseen ihmisenä ihmisten joukossa. Hän otti kannettavakseen ihmisluonnon heikkoudet, jotta hänet voitaisiin koetella ja testata. Ihmisyydessään hän oli osallinen jumalallisesta luonnosta. Inkarnaatiossaan hän sai uudessa merkityksessä Jumalan Pojan arvonimen. Enkeli sanoi Marialle: ’Korkeimman voima on varjoava sinut; sentähden myös se pyhä, mikä sinusta syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi’ (Luuk. 1:35). Vaikka hän oli ihmisen poika, hänestä tuli uudessa merkityksessä Jumalan Poika. Näin hän seisoi meidän maailmassamme — Jumalan Poikana, ja kuitenkin syntymän kautta ihmissukuun kuuluvana.” Selected Messages, kirja 1, 226.

Caesarea Filippissä Pietarin kaksiosainen tunnustus edusti niitä sataneljääkymmentäneljää tuhatta, jotka ymmärtävät, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, sekä sapatin opin, jota valaistiin vuonna 1844, ynnä inkarnaation opin, joka tunnustetaan viimeisinä päivinä. Tämän kaksiosaisen totuuden valo avautuu sinetöimisen ajanjakson alussa ja lopussa, mistä todistavat sinetöimisen historia 22. lokakuuta 1844:stä vuoteen 1863 sekä Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun kahden äänen historia.

Sekä sinetöimisen prosessin milleriittilinjassa että sinetöimisen profeettallisessa linjassa Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa on aivan ajanjakson lopussa koetus, jossa yksi luokka tulee ilmi tyhminä neitsyinä, niin kuin tapahtui vuosina 1856–1863, ja yksi luokka tulee ilmi viisaina neitsyinä heinäkuusta 2023 aina pian tulevaan sunnuntailakiin saakka. Tuo viimeinen koetuksen ajanjakso toistaa ajanjakson alun. Sama enkeli, joka laskeutui 11. syyskuuta 2001, saapui vuonna 2023 Mikaelina kutsuakseen kuolleet elämään, toiset iankaikkiseen elämään ja toiset iankaikkiseen kuolemaan. Saapuessaan Hän johdatti kansansa takaisin perustuksiin. Jotkut kieltäytyvät vaeltamasta muinaisilla poluilla, jotkut vaeltavat muinaisilla poluilla. Jotkut kuulevat pasuunan ääntä, jotkut kieltäytyvät kuulemasta.

Näin sanoo Herra: Seisokaa teillä ja katsokaa, ja kysykää muinaisia polkuja, missä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne. Mutta he sanoivat: Emme vaella sitä. Minä asetin myös vartijoita teidän ylitsenne, sanomaan: Kuulkaa pasuunan ääntä. Mutta he sanoivat: Emme kuule. Jeremia 6:16, 17.

Sanoma, jota vartijat torveen puhaltaessaan edustavat, on kaksiosainen. Se on islamin seitsemäs pasuuna ja vapautuksen riemuvuoden pasuuna. Se on sanoma jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymisestä, joka toteutuu inkarnaation salaisuuden kautta ja joka saa aikaan luonteen, joka on valmistettu Jumalan sinettiä varten, mikä on sapatti. Sanomaa, työtä ja olosuhteita, jotka liittyvät sinetöimisen tuon viimeisen ajanjakson yhteyteen, joka alkoi heinäkuussa 2023, kaksikymmentäkaksi vuotta vuoden 2001 jälkeen, edustavat Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeet kolmestatoista viiteentoista sekä Kristuksen käynti Kesarea Filippissä Matteuksen evankeliumin kuudennentoista luvun yhteydessä.

Kymmenen neitsyen vertauksessa kaikki neitsyet nukahtivat viivytyksen aikana. Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että Lasarus nukkuu.

Tämän hän sanoi; ja sen jälkeen hän sanoi heille: ”Ystävämme Lasarus nukkuu; mutta minä menen herättämään hänet unesta.” Niin hänen opetuslapsensa sanoivat: ”Herra, jos hän nukkuu, hän paranee.” Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat hänen tarkoittaneen nukkumista levon merkityksessä. Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: ”Lasarus on kuollut.” Joh. 11:10–14.

Yhdenkymmenen yhden päivän kuluttua Daniel näki näyn, ja hän oli syvässä unessa.

Ja minä, Daniel, yksin näin näyn; sillä miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet näkyä, mutta suuri vapistus valtasi heidät, niin että he pakenivat kätkeytyäkseen. Niin minä jäin yksin ja näin tämän suuren näyn, eikä minuun jäänyt voimaa; sillä ulkomuotoni muuttui minussa turmelukseksi, enkä säilyttänyt mitään voimaa. Mutta minä kuulin hänen sanojensa äänen; ja kuullessani hänen sanojensa äänen vaivuin minä syvään uneen kasvoilleni, kasvot maata kohti. Daniel 10:7–9.

Ilmestyskirjan yhdenkymmentä luvun kaksi todistajaa makasivat kuolleina kadulla kolme ja puoli päivää, ja Hesekielin kuolleet luut olivat laaksossa. Heinäkuun 18. päivänä 2020 kolmannen enkelin liikkeen neitsyille tuli hengellisen kuoleman ja nukkumisen viivytyksen aika. Kolme vuotta myöhemmin alkoi Jumalan viimeisten päivien kansan herättämisen ja valmistamisen prosessi Hänen lipukseen ja väkeväksi sotajoukokseen. Enkeli, joka laskeutui heinäkuun 18. päivänä 2020, avasi sinetin eräältä totuudelta, niin kuin enkelit aina tekevät laskeutuessaan.

Totuus, jonka hän avasi sinetistä, oli viipymisen ajan ja ensimmäisen pettymyksen kokemus. Jumalan viimeisten päivien kansa oli tuolloin hajallaan, ja kun heidän herättämisen vaihe saapui historiassa, heidän tuli tunnustaa ja myöntää, että he olivat olleet hajallaan ja että he elivät viipymisen aikaa. Silloin lähetettiin monta enkeliä eli monta sanomaa vahvistamaan viipymisen ajan sanomaa.

”Toisen enkelin sanoman loppuvaiheilla näin suuren valon taivaasta loistavan Jumalan kansan ylle. Tämän valon säteet näyttivät kirkkailta kuin aurinko. Ja minä kuulin enkelien äänten huutavan: ’Katso, Ylkä tulee; menkää häntä vastaan!’”

”Tämä oli se keskiyön huuto, jonka oli määrä antaa voimaa toisen enkelin sanomalle. Enkeleitä lähetettiin taivaasta herättämään masentuneet pyhät ja valmistamaan heitä edessä olevaan

suureen työhön. Lahjakkaimmat miehet eivät olleet ensimmäisiä, jotka ottivat tämän sanoman vastaan. Enkeleitä lähetettiin nöyrien, antautuneiden luo, ja heitä kehoitettiin korottamaan huuto: ‘Katso, Ylkä tulee; menkää Häntä vastaan!’ Ne, joille huuto oli uskottu, kiirehtivät eteenpäin ja Pyhän Hengen voimassa julistivat sanomaa sekä herättivät masentuneet veljensä. Tämä työ ei perustunut ihmisten viisauteen eikä oppineisuuteen, vaan Jumalan voimaan, eivätkä Hänen pyhänsä, jotka kuulivat huudon, voineet sitä vastustaa. Hengellisimmät ottivat tämän sanoman ensimmäisinä vastaan, ja ne, jotka olivat aiemmin johtaneet työtä, olivat viimeisiä ottamaan sen vastaan ja auttamaan huudon voimistamisessa: ‘Katso, Ylkä tulee; menkää Häntä vastaan!’”

”Kaikkialla maassa annettiin valoa toisen enkelin sanomasta, ja huuto sulatti tuhansien sydämet. Se kulki kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään, kunnes Jumalan odottava kansa oli täysin herätetty. Monissa seurakunnissa sanomaa ei sallittu esitettäväksi, ja suuri joukko, jolla oli elävä todistus, lähti näistä langenneista seurakunnista. Väkevä työ saatiin aikaan keskiyön huudon kautta. Sanoma tutki sydämet, johdattaen uskovat etsimään itselleen elävää kokemusta. He tiesivät, etteivät voineet nojautua toisiinsa.” Early Writings, 238.

Vertauksen mukaan keskiyön huudon sanoman saapuminen osoittaa ajankohdan, jolloin kahden neitsyiden luokan kohdalla käy ilmi, onko heillä öljyä. Viisailla on öljyä, tyhmillä ei ole. Vertaus täyttyi Samuel Snown työn kautta milleriittien historiassa, ja tuossa työssä se sanoma, jonka Snow esitti, kehittyi, kuten hänen kirjoituksensa tuon ajanjakson milleriittijulkaisuissa osoittavat. Sitten kun hän saapui Exeterin leirikokoukseen, joka kesti 12.–17. elokuuta 1844, kuvataan myös ajanjaksoa, joka lopulta johti siihen, että kokouksessa olleet lähtivät kokouksesta ja julistivat sanomaa.

On olemassa “hetki ajassa”, jolloin Keskiyön huudon sanoma on täysin vahvistettu, ja tuossa hetkessä vertauksen perusteella koetusaika päättyy neitsyiltä. Tätä “hetkeä ajassa” edeltää “ajanjakso”, jonka kuluessa sanoma on kehittymässä. Heinäkuusta 2023 lähtien Keskiyön huudon sanoma on ollut kehittymässä, ja toisin kuin milleriläisessä täyttymyksessä, sanoma on välitetty kautta maailman jo ennen “koetusajan päättymistä”. Kun koetusaika päättyi Exeterin kokouksen lopussa, sanoma meni silloin “jokaiseen osaan maata”, ja “valoa annettiin toisen enkelin sanomasta, ja huuto sulatti tuhansien sydämet. Se levisi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään, kunnes odottava Jumalan kansa oli täysin herätetty.”

Nykyisessä historiassamme sanoma, jota alettiin julkaista heinäkuussa 2023, on nyt sadassakahdessakymmenessä maassa ympäri maailmaa, ja artikkelit, jotka edustavat Keskiyön huudon sanoman kehitystä, ovat saatavilla yli kuudellakymmenellä kielellä, ja artikkeleita voidaan joko lukea tai kuunnella.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoille, mitä pian on tapahtuva; ja hän lähetti enkelinsä ja antoi sen tiedoksi palvelijallensa Johannekselle, joka todisti Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen sekä kaiken, minkä hän näki. Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu; sillä aika on lähellä. Ilmestys 1:1–3.

Tämän sanoman valon, sellaisena kuin se on esitetty kirjoitusten avulla, on saanut aikaan noin kuudessa kuukaudessa kaksi henkilöä.

”Ellei niitä, jotka voivat auttaa —ssa, herätetä tuntemaan velvollisuuttaan, he eivät tunnista Jumalan työtä silloin, kun kolmannen enkelin voimallinen huuto kuuluu. Kun valo käy esiin valaisemaan maan, sen sijaan että he tulisivat Herran avuksi, he tahtovat sitoa Hänen työnsä omien ahtaiden käsitystensä mukaiseksi. Sallikaa minun sanoa teille, että Herra tulee toimimaan tässä viimeisessä työssä tavalla, joka suuresti poikkeaa tavanomaisesta järjestyksestä, ja tavalla, joka on vastoin kaikkea inhimillistä suunnittelua. Keskuudessamme tulee olemaan niitä, jotka alati tahtovat hallita Jumalan työtä, määrätä jopa, mitä liikkeitä on tehtävä, kun työ etenee sen enkelin johdolla, joka liittyy kolmanteen enkeliin siinä sanomassa, joka on annettava maailmalle. Jumala käyttää teitä ja keinoja, joista käy ilmi, että Hän ottaa ohjaket omiin käsiinsä. Työntekijät hämmästyvät niitä yksinkertaisia keinoja, joita Hän käyttää vanhurskautensa työnsä toteuttamiseksi ja saattamiseksi päätökseen.” Testimonies to Ministers, 300.

Juudan heimon Leijona on nyt johdattanut viimeisten päivien kansansa Danielin yhdentenätoista luvun jakeisiin kolmetoista–viisitoista, avaten historian, jota vuosien 200 eKr. ja 63 eKr. historia edustaa, sekä myös Matteuksen kuudennentoista luvun ja Kristuksen vierailun historian Kesareassa Filippiissä. Sekä ennustukset että niiden täyttymisen historia asettuvat yhdenmukaisesti sen Danielin kirjan osan kanssa, joka oli sinetöity viimeisiin päiviin asti. Danielin ja Ilmestyskirjan kirjat ovat yksi kirja, joten viimeisinä päivinä, juuri ennen kuin koeaika päättyy, Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan, ja tuo ilmestys sisältää sen Danielin osan, joka liittyy viimeisiin päiviin. Aika on käsillä Exeterin leirikokouksen päättymiselle.

Ja hän sanoi minulle: ”Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Joka tekee vääryyttä, tehköön yhä vääryyttä; ja joka on saastainen, saastukoon yhä; ja joka on vanhurskas, harjoittakoon yhä vanhurskautta; ja joka on pyhä, pyhittyköön yhä.” Ilmestys 22:10, 11.

Jatkamme tätä tutkielmaa seuraavassa artikkelissa.

Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra Jumala, jolloin minä lähetän maahan nälän, en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Ja he harhailevat merestä mereen ja pohjoisesta aina itään; he juoksevat sinne tänne etsiäkseen Herran sanaa, mutta eivät sitä löydä. Sinä päivänä kauniit neitsyet ja nuorukaiset nääntyvät janoon. Ne, jotka vannovat Samarian synnin kautta ja sanovat: Niin totta kuin sinun jumalasi, Dan, elää; ja: Niin totta kuin Beerseban tapa elää — hekin kaatuvat eivätkä enää koskaan nouse. Aamos 8:11–14.